

A Városi Bíróság **dr. Tiborcz Attila** ügyvéd ügyvéd címe által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - **dr. Papp Sándor** ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I. r. alperes címe) **I. rendű** és **II.rendű alperes neve** (II. r. alperes címe) **II. rendű** alperes ellen, **rokontartásdíj megszüntetése** iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

A városi bíróság a Városi Bíróság 9.P.22.809/2010/8. sz. jogerős egyezségét az alábbiak szerint változtatja meg:

A városi bíróság a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét az napján született utónevű gyermek vonatkozásában 2012. március 20. napjától kezdődően havi 10.000.- (tízezer) Ft fix összegre leszállítja, melyet minden hónap 15. napjáig köteles megfizetni a II. r. alperes részére.

A városi bíróság a felperes keresetét ezt meghaladóan **elutasítja**.

A városi bíróság a felperes keresetét az I. r. alperessel szemben elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 110.410.- (száztízezer-négyszáztíz) **Ft-ot és** ennek 2010. december 9. napjától december 31. napjáig évi 5,25 %, 2011. január 1-jétől június 30-ig évi 5,75 %, 2011. július 1. napjától december 31-ig évi 6 %, 2012. január 1. napjától június 30. napjáig évi 7 %, és 2012. július 1. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félév teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát az I. r. alperesnek 15 nap alatt fizessen meg.

A bíróság a II. r. alperes viszontkeresetét **elutasítja**.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy a Harry Potter könyv teljes sorozatát, az angol nyelvű kötet 7. részét, a 6 db Star Wars könyvet, egy pár fülbevalót, a fényképezőgépet a bővítő kártyával és a barna pénztárcát az I. r. alperes, vagy meghatalmazottja részére 15 nap alatt adja ki.

A felek egyéb költségeiket maguk viselik.

A bíróság kötelezi a II. r. alperest, hogy 15.000.- (tizenötezer) Ft illetéket az államnak felhívásra fizessen meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye. A fellebbezést az ítélet kézbesítésétől számított 15 nap alatt kell a Törvényszékhez címezve, a Városi Bíróságon 4 példányban benyújtani vagy jegyzőkönyvbe mondani.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha

- a fellebbezés csak a kamatfizetésre,
 - a perköltség viselésére vagy összegére,
 - a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik,
 - a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal,
 - a teljesítési határidővel,
 - a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos,
 - a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul,
- azonban a fellebbező fél fellebbezésében, az ellenérdekű fél pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított 8 napon belül kérheti a tárgyalás megtartását.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a felek ezt kérték.

I n d o k o l á s

A bíróság a bizonyítási eljárás eredményeképpen az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes és a II. r. alperes házastársak voltak. Házasságukat a Városi Bíróság 8.P.21.515/2000/6. sz. ítéletével felbontotta.

A felek házasságából napján utónevű gyermek született, aki a felek jogerős egyezsége értelmében az anyánál került elhelyezésre a jelen per II. r. alperesénél.

A felperes, az apa vállalta, hogy 20 %-át, minimum 10.000.- Ft gyermektartásdíjat megfizet az anyának.

A felperes és a II. r. alperes között a kapcsolat igen elmérgesedett, nincsenek egymással beszélő viszonyban.

A gyermeket az alperesi édesanya nevelte, aki házasságot kötött több évi együttélést követően Balázssal 2006-ban. Közösén vásároltak egy három szobás lakást. Az I. r. alperesnek édesanyjával és annak házastársával megromlott a kapcsolata, ezért 2008. őszén a felpereshez, illetőleg annak családjához költözött a városba.

A Városi Bíróság 12.P.22.330/2008/6. sz. ítéletével - így a korábbi egyezséget megváltoztatva - az I. r. alperest, a gyermeket a felperesnél helyezte el.

Kötelezte a II. r. alperest jövedelme 20 %-át kitevő, minimum 10.000.- Ft gyermektartásdíj megfizetésére a felperes javára. A gyermek városban lakott a felperessel, annak feleségével, illetőleg feleségének született Károly nevű fiával. Mindkét gyermeknek, illetőleg a felperesnek is feleségével külön hálószobája volt.

A felperes műszerészként dolgozott, a felesége - mint gépjármű oktató - egyéni vállalkozóként. Az otthagás során fokozatosan konfliktusok alakultak ki. Az I. r. alperesnek már óvodában is voltak beilleszkedési problémái, hisztije.

A házasság felbomlását követően az I. r. alperest nagyon megviselte szülei válása. Ekkor a II. r. alperes pár alkalommal az I. r. alperest a nevelési tanácsadóba is elvitte.

A kapcsolattartás során is voltak nehézségek. Amikor az I. r. alperest mikor megpróbálta elvinni a felperes viselkedési problémái voltak, ordított, hisztizett, egyéb ilyesmi. Ekkor a felperes szakemberhez nem fordult, a gyámhivatalnál sem kért segítséget a láthatások könnyítésére.

Miután a gyermek odaköltözött, eleinte egyetértésben, jó kapcsolat volt a felperes, a gyermek, illetőleg a felperes felesége és annak gyermeke között. Az internet előretörésével jöttek a konfliktusok, illetőleg a gyermek erősen a kamaszkorát élte. Nagyon függött az internettől, nem akart enni, nem akart segíteni a ráeső házimunka elvégzésében és kórosan soványra fogyott.

A felperes a gyermeket sem orvoshoz, sem pszichológushoz nem vitte. Az édesapjához költözésekor az I. r. alperes eleinte hónapokra megszakította a kapcsolatot az édesanyjával, majd fokozatosan elkezdtek telefonon, illetőleg az interneten kommunikálni egymással.

Az I. r. alperes úgy érezte, hogy nem szereti a felperes és a felesége. A felperes nagyon sokat dolgozott, keveset tudott édesapjával együtt lenni az I. r. alperes, vagy vele akár kettesben is bármennyi időt eltölteni. Az I. r. alperes ekkor a Gimnáziumba járt, utolsó éves volt.

Az otthagás alatt a felperes a gyermeket kiküldte Angliába. A jogosítvány megszerzését finanszírozták, mivel a felperes felesége gépjármű oktató volt. Beíratta középfokú nyelvtanfolyamra, hogy nyelvvizsgát tehessen.

A felperes bankszámlát nyitott az I. r. alperes nevére úgy, hogy ahhoz neki is hozzáférési joga volt. Erre fizettek be pénzt az I. r. alperes részére, illetőleg maga az I. r. alperes is betette a megtakarításait a szülőktől, nagyszülőktől születésnapra, névnapra, karácsonyra, ünnepekre kapott zsebpénzét.

A gimnáziumban a gyermek jó tanuló volt, ezért ösztöndíjat is kapott a Polgármesteri Hivataltól - havonta 4000.- Ft-ot - ezt is befizette a számlájára.

Az I. r. alperes egyre jobban belebetegedett a rá nehezedő pszichés terhekbe és 2010. december 7. napján közölte a felperessel, hogy visszaköltözik az édesanyjához. A felperes próbálta marasztalni, azonban az I. r. alperes hajthatatlan volt és szinte abban a ruhában, illetőleg a legszükségesebb könyvekkel visszaköltözött a II. r. alpereshez.

Az I. r. alperes szorongott, félt attól, hogy az édesapja a visszaköltözését az édesanyjához soha nem fogja megbocsátani. Az elköltözése napján a felperes telefonált a gyermeknek, majd ezt követően ünnepnapokon hívta.

2012. évben ismételten elkezdte hívogatni a felperes az I. r. alperest alkalmanként.

2011. tavaszán a felperes felkereste az I. r. alperes osztályfőnökét és odaadta neki a nyelvvizsgáról szóló papírokat.

A Városi Bíróság 9.P.22.809/2010/7. számú jogerős egyezségével a II. r. alperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét megszüntette és a felperes vállalta, hogy 2011. január 1. napjától 20.000.- Ft fix összegű gyermektartásdíjat a II. r. alperesnek megfizet. Mivel a gyermek elköltözését követően a felperes önként gyermektartásdíjat nem fizetett a II. r. alperesnek, így az egyezség rögzítette, hogy december-január-február-március hónapra 80.000.- Ft hátralékot a felperes megfizet a II. r. alperesnek 8.000.- Ft-os részletekben.

Az elköltözését követően visszament édesanyjával és annak házastársával a felpereshez, hogy elhozza az ottmaradt személyes ingóságait, azonban ezek egy részét a felperes nem adta ki mondván, hogy azt a gyermek tőle kapta. Nem adta ki a gyermek nevére szóló betétkönyvet sem.

2011. márciusában a II. r. alperes rábeszélésére az I. r. alperes állapota miatt pszichiátriai kezelés vett igénybe, kezelőorvosa gyermekpszichiáter.

A gyermek nagyon válságos lelkiállapotba került kezelésre. Az apával való kapcsolat megromlását a gyermek veszteségként élte meg. Nagyon erős szorongása volt, indulati kitörései, rohamai voltak. Az édesapához ambivalens kapcsolat fűzi. De általában a kamasz lányoknál az apával való kapcsolat problémásabb. Úgy érezte, hogy nem szeretik eléggé, nem hallgatják meg a felperesnél.

A szorongása kóros volt és orvosi szempontból kezelést igényelt, ezért részére gyógyszereket írtak fel. A gyermek egy érzelmi örvénybe, válságba került és ebből egyedül nem tudott kilépni. Ez a kamasz fiatalkor sajátossága. A gyermek egy évig állt rendszeres kezelés alatt 2012. áprilisa óta nem ment vissza. A megindított per mélyítette a gyermek válságát.

A gyermek ebben a helyzetben nem volt képes felnőttként viselkedni, illetve gondolkodni pszichológiai szempontból. Csak úgy tudott volna ebből a helyzetből kijönni, ha a szülők biztosítják a gyermeket szeretetükről, illetőleg a biztonságérzetről.

Az I.r. 2011 szeptemberétől az Tudomány Egyetemen tanul Programtervező, Informatikus alapképzésben, nappali tagozaton. Először kollégiumban lakott, melynek költsége havi 15.000.- Ft volt, ezen felül 6.000.- Ft a mobilinternet és a telefonköltség.

2012 tavaszán az alperes összejött egyik évfolyamtársával, így szeptembertől a fiúval a fiú szüleinél lakik. Az ottlakásának költsége 25.000.- Ft. Ebben benne van az ottlakás, illetőleg az esti étkezések költsége is. Barátja szintén az egyetemen tanul. A budapesti tanulóbérlet költsége 3.800.- Ft. Diákhitelt vett fel 2012 márciusától mely havi 40.000.- Ft. Az útiköltség egy hónapban 4.000.- Ft. A ruházkodás, jegyzetek, élelmezés, zsebpénz, az összes kiadása egy hónapra kb. 60.000.- Ft.

Az elköltözését követően az I. r. alperes 2011. június 27. napján, szeptember 11-én, október 22-én, november 12-én, december 25-én, 2012. január 31. napján, március 12. napján rövid e-mailen tájékoztatta az édesapját helyzetéről, állapotáról, tanulmányairól. 2012. január 31-én értesítette a felperes az I. r. alperest, hogy meghalt a dédmama, beszélni akar vele. Ezt követően 2012. március 12. napján e-mailen kereste a felperes az I. r. alperest, hogy találkozni akar vele. Választ nem kapott. 2012. március 20-án a felperes a keresetét benyújtotta.

Az I. r. alperes elköltözését követően a felperes nevelt fia segítségével feltörte az I. r. alperes számítógépét, e-mailjeit és ezt követően a nevelt fiával rendszeresen ellenőriztette a felperes Facebook blogját és onnan kapott információkat.

A felperes jelenleg feleségével és nevelt fiával él városi családi házukban. Felesége egy évre eső átlagjövedelme havi 74.500.- Ft. A felperes nettó jövedelme 100.000.- Ft körül van. A felperes feleségével 60.000.- Ft-ot fizet hiteltörlesztést, 3.400.- Ft-ot vízdíjat, 14.000.- Ft áramdíjat, átlagban 21.600.- Ft gázdíjat. A felperes nevelt gyermeke a Főiskolán tanul. A diákhitelt felvette, mivel a felperes és felesége nehezen tudják támogatni.

A felperes egyéni vállalkozásban antennákat szerelt, de 2012. nyarán a vállalkozást megszüntette.

A felperest adótartozás miatt megbüntették, ezért havi 34.322.- Ft-ot tiltanak tőle.

A II. r. alperes férjének jövedelme 90.000.- Ft, a II. r. alperes jövedelme 66.200.- Ft. Közös lakásban élnek a Lakótelepen.

A távhő és meleg víz szolgáltatás költsége 60.000.- Ft, a közös költség 24.833.- Ft, melyre a II. r. alperesnek 1.102.000.- Ft az elmaradt hátraléka, melyre már végrehajtás került beadásra. A villany 16.000.- Ft, a TV 7.700.- Ft, telefon 5.600.- Ft.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a 9.P.22.809/2010. számú jogerős egyezségében vállalt gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét szüntesse meg egyrészt érdemtelenség okán hivatkozva a BH 1995. évi 647. számú eseti döntésére, az I. r. alperes méltatlan gyermeki magatartására. Álláspontja szerint az I. r. alperesnek önálló döntési

joga van, kellő belátási képességgel rendelkezik, tudnia kellett, hogy a tartásdíjat megfizető édesapjához - mint a legközelebbi rokonához - kapcsolat fűzi és amennyiben igényel lép fel vele szemben, akkor ehhez méltó magatartást is kell tanúsítania. Álláspontja szerint a kapcsolat megromlásában a felperes részéről felróható magatartás nem valósult meg. A gyermek vele közönyös. elutasító, nem tart kapcsolatot.

Elismerte, hogy e-amilen rövid tájékoztatót kapott, azonban ezt nem fogadta el, mivel ez személytelen.

Hivatkozott még ezt meghaladóan arra, hogy a gyermek otthagása alatt milyen sok pénzt költött és hogy már gyermekkorában is voltak súlyos, kifogásolható magatartás-problémái a gyermeknek. Erre vonatkozóan kért bizonyítást.

Másodsorban azért is kérte a gyermektartásdíj megszüntetését, mivel a nagykorú, továbbtanuló gyermek vonatkozásában a szülő már nem szükséges a saját tartásra rovasára tartanai gyermekét és anyagi viszonyaiban komoly változások álltak be. Vállalkozását megszüntette, mellékjövedelme nincs, felesége is egyéni vállalkozóként már keveset keres. A nevelt gyermek is igénybe vette a diákhitelt, mivel megfelelően támogatni nem tudják. Adótartozása van, amit tőle letiltanak. Megélhetése veszélyeztetett, tőle a tartás nem várható el.

Az I. és II. r. alperesek a kereset elutasítását kérték. Hivatkoztak arra, hogy a gyermek édesapjával tart kapcsolatot. E-mailen tájékoztatta rendszeresen, havonta a tanulmányairól.

Előadta, hogy amikor eljött az édesapjától a szükséges ingóságait részére nem adták ki. A nevére megkötött betétkönyvet, melyen 110.410.- Ft volt, a felperes önkényesen megszüntette, arról a felperes az ő pénzét is kivette. Álláspontja szerint vizsgálni kell, hogy a kapcsolat megromlása kinek a magatartása, milyen okok körülmények váltották ki. Ez a helyzet az I. r. alperes részére nem felróható. 2011 tavasza óta pszichiátriai kezelés alatt áll. Igazolta havi kiadásait.

A II. r. alperes viszontkeresetet terjesztett elő, melyben kérte a gyermektartásdíj havi 30.000.- Ft-ra való felemelését. Viszontkeresetet terjesztett elő az I. r. alperes, hogy részére fizesse ki a felperes a 110.400.- Ft-os betétjét, ennek 2010. december 9. napjától járó törvényes késedelmi kamatát, illetőleg adja ki a visszatartott Harry Potter könyv teljes sorozatát, az angol nyelvű 7. részt, a 6. db Star Wars könyvet, egy pár fülbevalóját, fényképezőgépét a bővítőkártyával és egy barna pénztárcát.

A felperes a II. r. alperes viszontkeresetének elutasítását kérte, keresetét fenntartotta.

Elismerte, hogy a betétkönyvben lévő pénzt kivette, azonban arra hivatkozott, hogy azt nagyrészt ő maga tette be a gyermek részére, bár valóban ez a gyermek nevére nyitott betétkönyv volt és abban a gyermek megtakarításai is benne voltak. Vállalta a viszontkeresetben felsorolt ingóságok kiadását. Arra hivatkozott, hogy azt a gyermek tőlük kapta ajándékba.

A felperesi kereset részben alapos és az I. r. alperesi viszontkereset alapos, a II. r. alperesi viszontkereset alaptalan az alábbiak szerint:

A bíróság a fenti tényállást a felperesi, alperesi nyilatkozatokból, a felperes, I., és II. r. alperes személyes meghallgatásából, **1. tanú, 2. tanú, 3. tanú, 4. tanú** tanúvallomásából, a felek által becsatolt jövedelemigazolásokból, rezsibizonylatokból, orvosi papírokból állapította meg.

A bíróság a felek életkörülményeit, jövedelemit viszonyait, rezsikifizetéseit a felek nyilatkozata, a becsatolt jövedelemigazolások, rezsibizonylatok alapján állapította meg.

A felek ezeket a kifizetéseket nem vitatták.

A felperes elsődlegesen érdemtelenység címén kérte gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének megszüntetését. A rokontartás szabályainál számos jogszabály megfogalmazta a szülők gyermekeik iránti felelősségét a gyermekek egészséges fejlődésének biztosítása érdekében. A rokontartásra való jogosultság feltétele a rászorultság, a tartásra érdemtelenység hiánya és az, hogy ne legyen tartásra kötelezhető házastársa.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapítható, hogy az I. r. alperes rászorul tanulmányai folytatásához szülei segítségére.

Helyesen hivatkozott a felperes arra, hogy nem köteles a szülő tartani a szükséges tanulmányait folytató munkaképes nagykorú gyermeket, ha a gyermek a tartásra kötelezettel, vagy vele együtt élő közeli hozzátartozójával szemben olyan súlyosan kifogásolható magatartást tanúsít, amelyre tekintettel a társadalmi felfogás szerint a tartásra nem méltó. Zavartalan családi kapcsolat esetén a szülők maguk is alapvető erkölcsi köteletségüknek tartják gyermekük továbbtanulásának finanszírozását. A családi kapcsolat meglazulása idézi elő, hogy a családi kapcsolat alapján tartásra kötelezett szülő a gyermeknek és a társadalomnak az érdekét figyelmen kívül hagyja akkor, amikor a gyermekét a tovább tanulásban nem kívánja tartani.

A perbeli esetben különös jelentősége van az erkölcsi követelményeknek és az összes körülmény beható mérlegelésével kell megítélni a továbbtanuló gyermeknek a tartásra kötelezett szülővel, vagy vele együtt élő közeli hozzátartozójával szembeni nem megfelelő magatartást. A nagykorú gyermektől - ahogy helyesen hivatkozik a felperes - fokozottan elvárható, hogy a tartásdíjat fizető szülőjével szemben ne csak követelést támasszon, hanem a tartás alapjául szolgáló családi kapcsolatban megfelelő magatartást tanúsítson.

A nagykorú gyermeknek általában már van olyan belátása, amely a magatartásának helyes, vagy helytelen voltát, vagy annak következményeit kellően értékelni tudja.

Az érdemtelenység címén való gyermektartásdíj megfizetési kötelezettség megszüntetésének akkor van helye, ha a gyermeknek felróható, hogy a tartásra kötelezett

szülőjével, vagy vele együtt élő közeli hozzátartozójával szemben súlyosan kifogásolható magatartást tanúsít, azonban vizsgálni kell, hogy a magatartást milyen ok, vagy körülmény váltotta ki és a kötelezett magatartása idézte-e elő, illetőleg a társadalmi elfogadás szerint valóban súlyosan felróható-e.

A felperes arra hivatkozott, hogy gyakran hívta a gyermeket telefonon, illetőleg SMS-t küldött, amire az alperes nem válaszolt. Elismerte, hogy e-mailen havonta tájékoztatást kapott a gyermektől, de ő ezt nem fogadta el, mivel az személytelen.

A bíróság azt a felperesi hivatkozást nem találta bizonyítottnak, hogy rendszeresen felhívta a gyermeket, illetőleg, hogy kérte a vele való találkozást. Ezt a felperes nem bizonyította. Önmagában az a körülmény, hogy az a hívás, amit a másik fél nem vesz fel, vagy utólag az SMS-ek tartalma nem kérhető le, ez a felperes állítását még nem bizonyítja.

Az I. r. alperes azt ismerte el, hogy 2011. évben ünnepnapokra kapott az édesapjától SMS-t - hogy találkozni akar vele, ilyen tartalmú nem - csak a per megindítása előtti két e-mailt kapta az édesapjától ilyen tartalommal. A bíróság a mai társadalmi élethelyzetben nem tudja elfogadni a felperes azon hivatkozását, hogy az e-mailen megküldött tájékoztató nem elfogadható, főleg akkor, amikor ez ingyen van. Az a kifogás, hogy nem ért az e-mail használatához és nem tudja kezelni a számítógépet azért sem fogadható el, mert a felperes maga hivatkozott arra, hogy gyermeke elköltözését követően az e-mailjeit és a számítógépét - nevelt fia segítségével - feltörték, abba betekintettek, illetőleg az I. r. alperes csatolt két e-mailt, hogy a felperes is küldött neki e-mailt. Azt a felperes sem bizonyította, hogy azt nem ő küldte, hanem a nevelt fia, helyette.

Azt, hogy nem a gyermek írta az e-maileket a felperesnek a felperes nem bizonyította.

Az e-mailen való kapcsolattartás a bíróság álláspontja szerint - annak ingyenes okán is - elfogadható, így az alperes által megküldött e-maileket a bíróság bizonyítékként el tudta fogadni, míg a felperes vonatkozásában csak azt, hogy csak alkalmanként kereste a lányát, de azt, hogy ez rendszeresen és milyen tartalommal fordult elő, ez nem nyert bizonyítást.

A perben a felperesnek kellett bizonyítani, hogy az I. r. alperes magatartása miatt a tartásra érdemtelen, míg az I. r. alperesnek, hogy ez neki nem felróható.

A felperes maga is hivatkozott arra, hogy a gyermekével már kiskorában is komoly mentális problémák voltak, nevelési tanácsadóba hordták viselkedési, beilleszkedési problémák miatt. A meghallgatott **3. tanú** részletes tanúvallomásaiban nyilatkozott az I. r. alperes állapotáról kifejezetten gyermek pszichiáterként - korábban pedig igazságügyi orvosszakértői intézetben dolgozott pszichiáter szakértőként - így a bíróság a tanúvallomásából állapította meg a tényállásban is taglalt, az I. r. alperes pszichés állapotára vonatkozó megállapításait.

A felperes meghallgatása során a bíróság kérdésére a felperes akként nyilatkozott, hogy látta, hogy a gyermeknek komoly pszichés problémái vannak, hiszen kórosan lefogyott, számítógépes függés alakult ki nála, ami egyébként kamaszkori szélsőséges tulajdonság,

azonban a gyermeket sem házi orvoshoz, sem pszichológushoz, sem pszichiáterhez nem vitte arra való hivatkozásra, hogy a gyerek nem működött együtt.

A bíróság ezt azért nem fogadhatja el, mert amikor a gyermek visszakerült az édesanyjához, akkor igénybe vette az édesanya segítségével a pszichiátert és a pszichiáterre a tanú nyilatkozata alapján szüksége volt, hiszen a gyógyszeres kezelését is indokoltnak tartották. A bíróság álláspontja az, hogy a felperes nem tett meg mindent, amikor a gyermek nála lakott, hogy az általa is látható - az I. r. alperes komoly, pszichés problémáit, amelyeknek komoly jelzése volt - orvosolja, gyógyítsa.

A bíróság a felperes bizonyítási indítványára nem folytatott le bizonyítást a gyermek kiskorúságának időszakára eső magatartására, illetőleg, hogy milyen összegeket költött a gyermekre, tekintettel arra, hogy az állandó bírói gyakorlat kifejezetten rögzíti, hogy a gyermeknek csak nagykorúsága idején tanúsított magatartását kell vizsgálni, illetőleg csak annyiban, hogy ezt a kötelezett magatartása idézte-e elő. A bíróság álláspontja - **3. tanú** tanúvallomása alapján - hogy bár helyesen hivatkozik arra a felperes, hogy van belátási képessége a gyermeknek, hogy lássa a magatartását, vagy tisztában legyen ennek a jogi konzekvenciáival, azonban az I. r. alperest kezelő pszichiáter-orvos tanúvallomását - melyet a felperesi oldal sem kifogásolt - elfogadta, hogy a gyermek egy olyanfajta érzelmi örvénybe került, amelyből önmaga nem tud kijönni és ezt mindenképpen csak a gyermek és a szülők együttesen tudnak megoldani. A bíróság kiemelten értékelt az I. r. alperes javára, hogy pszichiáter segítségét vette igénybe a problémák megoldására.

A bíróság a tanúvallomásból kiemeli, hogy az I. r. alperes gyógykezelése alapján, illetőleg általánosságban is elmondható, hogy az által, hogy a gyermekek a 18. életévüket betöltik, az nem jelenti azt, hogy onnantól kezdve felnőttek a szó pszichológiai értelmében, és felnőttként képesek gondolkodni és viselkedni. A húszas évekre, 24 éves kor körül kezd kialakulni az a felnőtt személyiség, amely már esetleg képes az érzelmeiken felül emelkedni, de az I. r. alperes a vizsgált állapotában erre nem volt képes és a pszichiátriai szakma szabályai szerint ez tőle nem is elvárható. Csak a szülők segítségével tud egy gyermek ebből helyzetből kijönni és nem írható a gyermek terhére, hogy nem tudta feldolgozni azt a válságos helyzetet, amely a szülők válása után tulajdonképpen kialakult azzal is, hogy mindkét oldalon új családja lett a szüleinek, amelyet láthatóan az I. r. alperes sem az édesanyja házastársát, sem édesapja feleségét nem úgy tudta elfogadni.

A felperes arra hivatkozott, hogy az osztályfőnököt megkereste - **4. tanú** - és kérte, hogy segítse a gyermekkel való kapcsolat felvételét, a kapcsolattartást. Erre a tanú nem emlékezett.

A bíróság a fenti bizonyítékok mérlegelése alapján a felperesi keresetet az érdemtelenesség vonatkozásában nem látta bizonyítottnak.

A felperes másodsorban azért kérte a gyermektartásdíj megszüntetését, mert a tartásdíj kifizetése már a saját szükséges tartását, családja megélhetését is veszélyezteti. A felperes többek között arra hivatkozott, hogy 34.000.- Ft adó tartozást vonnak tőle, azért mert könyvelője hibázott és jelenleg a Legfelsőbb Bíróságon van az ügy. Ugyanakkor a felperes

nem igazolta, hogy a könyvelő ellen pert indított volna annak hibája miatt és egy, az általa kifizetett összegeket - amennyiben hivatkozása szerint ezek nem az ő mulasztása, az ő terhére esnek - kérte volna a könyvelőtől. Ezt a gyermek terhére értékelni nem lehet.

A bíróság azonban osztotta annyiban a felperesi álláspontot, hogy a kidolgozottak szerint az I. r. alperes havi szükséglete 60.000.- Ft. Igénybe vette a 40.000.- Ft diákhitelt, a fennmaradó 20.000.- Ft-ot pedig közösen kell mindkét szülőnek a gyermek részére biztosítani, így a felperesi jövedelmi viszonyok alapján is - a Pp. 206. §-ában foglaltak szerinti mérlegeléssel - a bíróság a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét havi 10.000.- Ft-ra leszállította.

A Csjt. 60. § (2) bekezdése értelmében a tartásra a munkaképes leszármazó is jogosult, ha erre szükséges tanulmányai folytatása érdekében rászorul.

A (3) bekezdés szerint nem jogosult tartásra a nagykorú, ha magatartása miatt arra érdemtelenné vált.

A bíróság a fentiek alapján döntött a felperes keresetéről.

A felperesnek nem volt keresete a már kifizetett gyermektartásdíj visszakövetelésére, így erre a bíróságnak bizonyítást folytatni nem kellett, és erről döntenie sem kellett. Ezért a bíróság - tekintettel arra, hogy a kifizetések megtörténtek - ténylegesen a gyermektartásdíjat 2012. december 1. napjától szállította le.

A II. r. alperes viszontkeresetében a gyermektartásdíj 30.000.- Ft-ra való felemelését kérte. Fenti indokok alapján az nem volt helytálló, ezért ezt elutasította.

Az I. r. alperes viszontkeresetben kérte a nevére kiváltott betétkönyvben szereplő összeg megfizetését arra való hivatkozással is, hogy ezek olyan pénzek voltak, amelyeket nagyrészt ő tett be a kapott ajándék pénzekből. A felperes ugyanakkor azt nem bizonyította, hogy milyen összeg volt, ő kifejezetten kipótolta az alperesi befizetéseket. A felperesnek nem volt semmilyen kereseti igénye az alperes részére adott ajándék visszakövetelésére, ezért a bíróság kötelezte a felperest - mivel a betétkönyv már nem volt meg, a felperes által felvett összeg megfizetésére az I. r. alperes javára.

Az alperesi viszontkeresetben felsorolt ingóságok vonatkozásában a felperes személyes meghallgatása során akként nyilatkozott, hogy bár ezeket tőlük kapta nagyrészt az I. r. alperes, és ezeket valóban nem adta ki, amikor azt az I. r. alperes kérte, azonban vállalta ezek kiadását. A bíróság ezért kötelezte a felperest az alperesi viszontkeresetben felsorolt ingók kiadására.

A Ptk. 193. § (1) bekezdése alapján aki jogalap nélkül van a dolog birtokában, köteles a dolgot a birtoklásra jogosultnak kiadni.

A felperes részben lett pernyertes, az I. r. alperes pernyertes lett, a II. r. alperes a felperesi kereset vonatkozásában részben pernyertes lett, míg a viszontkeresete vonatkozásában pervesztes lett.

A bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján döntött akként, hogy a felek saját költségeiket maguk viselik.

A per tárgyi költségfeljegyzési jogos volt a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés e.) pontja alapján. A bíróság a 13-15. § alapján döntött akként, hogy mivel a felperes az illetéket leróta ezt a költséget maga viseli, míg a II. r. alperes köteles megfizetni az Állam javára a viszontkereseti illetéket.

2012. december 12.

dr. Maczkó Havaska Éva
bíró